

Sygn. akt II CSK 491/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku R. N. i B. R.

przy uczestnictwie S. T. i T. M.

o stwierdzenie nabycia spadku po J. M.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania S. T.

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania S. T. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 29 listopada 2016 r., w którym oddalono apelację tej uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 3 czerwca 2014 r. W postanowieniu tym orzeczono, jacy spadkobiercy dziedziczą spadek po zmarłej w dniu 20 lipca 2012 r. J. M. (obie wnioskodawczynie inicjujące obecne postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku: B. N. i W. R. - po ½ części).

W skardze kasacyjnej uczestniczki postępowania podnoszono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawczynie stwierdziła, że w rozpoznawanej sprawie wystąpiła przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, ponieważ skarga ta jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia obu postanowień sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz odpowiedź na skargę kasacyjną (k. 878 i n.), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje - wbrew sugestii wnoszącej skargę (uczestniczki postępowania), przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarga kasacyjna nie jest bowiem oczywiście uzasadniona w rozumieniu tego przepisu.

Sądy meriti dokonały bardzo szczegółowych ustaleń faktycznych, dotyczących także okoliczności sporządzenia testamentu własnoręcznego przez spadkodawczynię – J. M. z dnia 27 października 1995 r. Ten stan faktyczny stał się podstawą prawidłowego zastosowania przepisów dotyczących skuteczności tego testamentu. Szczegółowe ustalenia faktyczne odnoszą się także do podnoszonego twierdzenia o zniszczeniu testamentu i ewentualnej akceptacji takiego zniszczenia przez spadkodawczynię. Sąd Okręgowy stwierdził, m.in., że samo przeświadczenie spadkodawczynie o zniszczeniu testamentu nie zostało w sprawie wykazane, przy czym nie wykazano też w ogóle, aby testament z dnia 27 października 1995 r. został zniszczony (s. 20 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Podnoszenie w

skardze kasacyjnej zarzutów (m.in. zarzutu jakoby wadliwej wykładni art. 946 v.) przy założeniu innych ustaleń faktycznych czyni wspomniane zarzuty nieuzasadnionymi.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.) i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego (art. 520 § 1 k.p.c.).

jw

l.n